

REGLUGERÐ

um iðnfræðslu

A. NÁM Í VERKSMÍÐJUIÐNAÐI

I. KAFLI

Skipulag og framkvæmd.

1. gr.

Heimilt er að efna til fræðslu í verksmiðjuíðnaði samkvæmt ákvörðun ráðherra að fengnum tillögum samtaka iðnrekenda og verksmiðjufólks.

2. gr.

Ákveði menntamálaráðuneytið að koma á fót kennslu í verksmiðjuíðnaði skal Iðnfræðsluráð skipa fræðslunefnd kunnáttumanna í greininni. Sjá 11. grein laga um iðnfræðslu nr. 68/1966 og samanber 8. grein þessarar reglugerðar.

Fræðslunefndin gerir tillögur um allt skipulag námsins í samráði við viðkomandi samtök vinnumarkaðarins og leggur þær fyrir Iðnfræðsluráð.

Stefna ber að því að ein fræðslunefnd sé í hverri starfsgrein iðnaðarins hvort sem um er að ræða verksmiðjuíðnað eða handiðnað.

3. gr.

Nám í verksmiðjuíðnaði skal skipulagt á grundvelli menntunarþarfa greinarinnar. Heimilt er að skipuleggja námið á námsbraut þar sem neminn lýkur ákveðnum einingum í einu og fær þær metnar (hæfnismat). Slík þrepamenntun skal vera í samræmi við starfsskiptingu í þeirri grein verksmiðjuíðnaðar sem um er að ræða. Í námsreglum skal segja fyrir um störf þau er neminn skal hljóta æfingu í á hverju námstímabili. Í námsskrá skal segja fyrir um bóklegt og verklegt nám í skóla.

Námið skal allt skipulagt í einingum og fyrir hverja einingu skal skilgreina þá færni sem nemi skal hafa tileinkað sér er hann hefur lokið námseiningunni.

4. gr.

Náminu skal ljúka með hæfnismati (verklegu og skriflegu) á vegum viðkomandi fræðslunefnda. Markmið matsins er að sannreyna hvort neminn hefur tileinkað sér, svo fullnægjandi sé, þá færni sem nauðsynleg er talin til starfa í þeirri grein verksmiðjuíðnaðar sem um er að ræða.

Á skírteini sem Iðnfræðsluráð gefur út skal greina heiti þeirrar greinar verksmiðjuíðnaðar sem um er að ræða, nafn nemans, fæðingardag hans og nafnnúmer, innihald námsins og árangur.

B. IÐNNÁM**II. KAFLI****Iðngreinar.**

5. gr.

Skylt er að halda uppi iðnfræðslu til sveinsprófs og meistaraþrófs í þeim iðngreinum sem löggiltar eru samkvæmt því sem segir í reglugerð þessari.

6. gr.

Löggiltar iðngreinar eru þessar:

bakaraíðn	leirkerasmíði	útlarpssvið
beykisiðn	leturgröftur	rafmagnsiðn:
bifreiðasmíði	ljósmyndun:	rafvirkjun
bifvélavirkjun	almenn ljósmyndun	rafvélavirkjun
bílamálun	persónuljósmyndun	reiða- og seglasaumur
blikksmíði	málaraiðn	reiðtygja- og aktygjasmíði
bókband	málmsteypa	rennismíði
eirsmíði	mjólkuriðn	skipa- og bátasmíði
feldskurður	matreiðsla	skósmíðaiðn:
flugvélavirkjun	mótasmíði	skóviðgerð
framreiðsluiðn	múraraíðn	skósmíði
gaslagning	myndskurður	skrúðgarðyrkja
glerslípun og speglagerð	netagerð	stálsmíði:
gull- og silfursmíði	offsetiðn:	stálskipasmíði
hattasaumur	offsetljósmyndun	stálvirkjasmíði
hárgreiðsluiðn	offsetprentun	steinsmíði
hárskera- og rakaraíðn	offsetskeyting	sútaraiðn
hljóðfærasmíði	pípulögn	tágariðun
húsasmíði	prentiðn:	tannsmíði
húsgagnabólstrun	prentun	úrsmíði
húsgagnasmíði	setning	vagnasmíði
járnsmíði	prentmyndaiðn:	veggfóðrun
kjólasaumur	prentmyndaljósmyndun	vélsmíði:
kjötiðn	prentmyndasmíði	vélvirkjun
klæðasaumur:	rafeindavirkjun:	aflvélar
karla	fjarskiptasvið	frystivélar
kvenna	tölvusvið	loft- og vökvastýringar
kökugerð		

7. gr.

Nú kemur til álita að starfsgrein, sem ekki er talin upp í 6. grein í þessari reglugerð, geti fallið undir iðnað og skulu þá hlutaðeigendur, sem starfsgreinina stunda, senda ráðuneytinu erindi um að starfsgreinin verði viðurkennd sem iðngrein og leggja jafnframt fyrir það tillögur um nafn iðngreinarinnar, starfssvið, námstíma, kunnáttu og prófkröfur.

Ráðuneytið leitar umsagnar Iðnfræðsluráðs um erindið.

Fallist ráðuneytið á að gera starfsgreinina að iðngrein breytir það þessari reglugerð í samræmi við það og setur, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, reglur um veitingu starfs-

réttinda í hinni nýju iðngrein, en þangað til verði fylgt almennum ákvæðum í reglugerð þessari. Samsvarandi vinnubrögð skal viðhafa þegar eldri iðngreinum er skipt eða þær eru sameinaðar, svo og þegar sérgreinar eru stofnaðar.

8. gr.

Iðnfræðsluráð skipar fræðslunefndir fyrir hverja löggilta iðngrein. Leitað skal tilnefninga frá aðilum vinnumarkaðarins um tvo nefndarmenn en Sambandi iðnfræðsluskóla um hinn þriðja. Iðnfræðsluráð leggur fræðslunefndum til starfslið og sérfræðipjónustu.

Hlutverk fræðslunefnda er að gera áætlanir um námsskrár- og námsgagnagerð fyrir greinina og að láta vinna tillögur að námsskrám og námsgögnum fyrir greinina undir yfirstjórn Iðnfræðsluráðs.

Fræðslunefndir skulu hafa samráð við viðkomandi aðila vinnumarkaðarins að því er varðar gerð námsskráa og námsgagna. Sjá nánar um námsreglur í 33. grein námsskrár, í 71. grein, reglur um aðstöðu og tækjapörf á skólaverkstæðum; reglur um löggildingu iðnfyrirtækja og meistara, sbr. 17. og 18. grein, reglur um framkvæmd samræmdra sveinsprófa og val á prófstöðum fyrir þau. Fræðslunefndir eru einnig umsagnaraðilar fyrir stjórnvöld um mál er varða iðngreinina.

Iðnfræðsluráð lætur í té upplýsingar og fræðslu fyrir fræðslunefndir og starfslið þeirra eftir nánari ákvörðun hverju sinni. Iðnfræðsluráð setur fræðslunefndum nánari starfsreglur með erindisbréfi.

III. KAFLI

Námstími og námssamningar.

9. gr.

Endurskoða skal námstíma í einstökum iðngreinum jafnskjótt og reynsla af verknámsbrautum, vinnubókum og sveinsprófum er orðin nægjanleg að mati viðkomandi fræðslunefndar.

10. gr.

Námstími í einstökum iðngreinum skal vera svo sem greint er hér á eftir. Námstímanum er skipt í skólatíma og starfstíma. Til þess að iðnnemi teljist hafa lokið iðnnámi skal hann hafa lokið bóknámi á iðnnámsbraut og starfstíma í iðninni töldum í vinnuvikum eins og nánar er sagt hér á eftir.

Hver námsönn í skóla skal reiknast 16 vikur.

Vinnuvikan telst vera 40 klukkustundir í dagvinnu og skal reikna með fjarveru vegna lögákveðinna og samningsbundinna sumarleyfa. Ekki skal reikna til styttingar unnin sumarleyfi. Þá skal einnig reikna með í starfstíma fráveru vegna slysa og veikinda allt að 6 mánuði á samningstímanum. Hið sama gildir um allt að þriggja mánaða barnsburðarleyfi námsstúlku enda taki hún eigi laun þann tíma. Reikna skal til styttingar viðurkennt nám sem nemi hefur lokið áður samkvæmt nánari reglum sem Iðnfræðsluráð setur.

Ekki skal stytta starfstímann vegna starfs í iðngreininni áður en samningur var gerður.

Par sem í athugasemdadálki í upptalningunni hér á eftir er merkt ¹⁾ skal því aðeins heimilt að taka nema til náms í greininni að Iðnfræðsluráð leyfi að gerður sé námssamningur og ákveði námstíma hverju sinni.

Par sem merkt er ²⁾ í athugasemdadálki eru í gildi sérreglur um námsfyrirkomulag sem geta skal um í námssamningi.

Iðngreinar:	Námstími:			Alls Ár	Aths.
	Skólatími Annir/Vikur	Starfstími Vikur			
bókaiðnaður (grafísk fög)					
bókbandsiðn	3	48	160	4	
ljósmyndaiðn:					
almenn ljósmyndun	3	48	160	4	
persónuljósmyndun	3	48	160	4	
offsetiðn:					
offsetljósmyndun	3	48	160	4	
offsetprentun	3	48	160	4	
offsetskeyting	3	48	160	4	
prentiðn:					
prentun	3	48	160	4	
setning	3	48	160	4	
prentmyndaíðn:					
prentmyndaljósmyndun	3	48	160	4	
prentmyndasmíði	3	48	160	4	
byggingariðnaður					
húsasmíði	3	48	160	4	
málaraiðn	3	48	160	4	
múraraíðn	3	48	160	4	
pípulagnir	3	48	160	4	
skrúðgarðyrkja	3	48	108	3	
steinsmíði	3	48	160	4	1)
veggfóðrun	3	48	160	4	
fata-, skinn- og leðuriðnaður					
feldskurður	3	48	160	4	1)
hattasaumur	3	48	108	3	1)
kjólasaumur	3	48	108	3	1)
klæðasaumur karla	3	48	160	4	1)
klæðasaumur kvenna	3	48	108	3	1)
netagerð	3	48	108	3	
reiða- og seglasaumur	3	48	108	3	1)
reiðtygja og aktygjasmíði	3	48	160	4	1)
skósmíðaiðn:					
skóviðgerð	3	48	108	3	
skósmíði	3	48	108	3	
sútaraiðn	3	48	160	4	1)
matvælaíðnaður					
bakaraiðn	3	48	160	4	
kjötiðn	3	48	160	4	
kökugerð	3	48	160	4	
matreiðsla	3	48	160	4	
mjólkuriðn	3	48	160	4	2)
málmíðnaður					
bifreiðasmíði	3	48	160	4	
bifvélavirkjun	3	48	160	4	
bílamálun	3	48	160	4	
blikksmíði	3	48	160	4	
eirsmíði	3	48	160	4	1)
flugvélavirkjun	3	48	160	4	1) og 2)
gaslagning	3	48	160	4	1)
gull- og silfursmíði	3	48	160	4	
járnsníði	3	48	160	4	

Iðngreinar:	Námstími:			Alls Ár	Aths.
	Skólatími Annir/Vikur	Starfstími Vikur			
leturgröftur	3	48	160	4	
málmsteypa	3	48	160	4	
mótasmíði	3	48	160	4	
rennismíði	3	48	160	4	
skipa- og bátasmíði	3	48	160	4	
stálsmíði:					
stálskipasmíði	3	48	160	4	
stálvirkjasmíði	3	48	160	4	
vélsmiði:					
vélvirkjun	3	48	160	4	
aflvélar	3	48	160	4	
frystivélar	3	48	160	4	
loft- og vökvastýringar	3	48	160	4	
úrsmíði	3	48	160	4	2)
rafmagnsiðnaður					
rafeindavirkjun:					
fjarskiptasvið	3	48	160	4	
tölvusvið	3	48	160	4	
útvarpssvið	3	48	160	4	
rafmagnsiðn:					
rafvélavirkjun	3	48	160	4	
rafvirkjun	3	48	160	4	
tréiðnaður					
beykisiðn	3	48	160	4	1)
hljóðfæraðsmíði	3	48	160	4	1)
húsasmíði	3	48	160	4	
húsgagnabólstrun	3	48	160	4	
húsgagnasmíði	3	48	160	4	
myndskurður	3	48	160	4	1)
vagnasmíði	3	48	160	4	1)
þjónustuiðnaður					
framreiðsluvið	3	48	108	3	
hárgreiðsla	3	48	134	3½	
hárskurður	3	48	134	3½	
annar iðnaður					
glerslípun og speglagerð	3	48	160	4	1)
leirkerasmíði	3	48	160	4	1)
tágariðun	3	48	160	4	1)
tannsmíði	3	48	160	4	

11. gr.

Nú óskar meistari eða iðnfyrirtæki að gera námssamning í sérgrein innan löggiltra iðngreinar og getur þá Iðnfræðsluráð heimilað staðfestingu slíks samnings ef fyrir liggur álit fræðslunefndar iðngreinarinnar um að edli sérgreinarinnar leyfi sjálfstætt nám og próftökur og að nefndin mæli með að slíkt sérnám eigi sér stað.

Iðnfræðsluráð ákveður, að fengnum tillögum fræðslunefndar, lengd námstíma en aldrei getur námstími þó orðið skemmri en sem nemur hálfum námstíma hlutaðeigandi iðngreinar.

Nám í þessari sérgrein hefur verið heimilað:

Rafsuða, sérgrein í stálsmíði, námstími 2 ár, skólatími 1 önn, 16 vikur, starfstími 88 vikur.

12. gr.

Á stöðum, þar sem ekki er unnt að hafa samfellda vinnu allt árið í einhverri iðn og neminn getur fengið aðra atvinnu nokkurn hluta ársins, má dreifa náminu á fleiri ár, þó svo að samanlagður mánaðafjöldi við námið samsvari þeim árafjölda er að framan greinir.

Þetta skal þó aðeins gert séu hlutaðeigendur því samþykkir, enda komi samþykki Iðnfræðsluráðs til. Vinna við iðnnámið má þó aldrei standa skemur en 6 mánuði á ári. Sama gildir ef nemi stundar annað framhaldsnám jafnhliða iðnnámi.

13. gr.

Nú hefur nemi áður stundað verknám á öðrum skólastigum eða á verklegu námskeiði og ákveður Iðnfræðsluráð þá styttingu námstíma eftir því sem efni er til, enda hafi námsefni og námstílhögun í slíku verknámi verið samþykkt af Iðnfræðsluráði áður en kennsla hefst. Nemar, sem lokið hafa fullnaðarprófi af verknámsbraut, skulu þó ávallt eiga rétt til styttingar á námstíma sínum ef þeir ráðast í iðnnám hjá meistara eða iðnfyrirtæki sem því svarar að átta mánaða verknámsbraut stytti iðnnám samkvæmt námssamningi um 12 mánuði. Iðnfræðsluráð getur sett nánari reglur um styttingu námstíma samkvæmt þessari grein að fengnum tillögum viðkomandi fræðslunefnda.

14. gr.

Iðnaðarmaður, sem lokið hefur námi og staðist sveinspróf í einhverri iðngrein og gerist nemi í annarri skyldri iðngrein, skal eiga þess kost að fræðslunefnd meti hvaða námsefni hann þurfi að tileinka sér til viðbótar og hversu langan námstíma skuli ætla til viðbótarnámsins.

Heimilt er að hliðstætt mat fari fram þegar iðnnemi, sem ekki hefur lokið námi, skiptir um iðngrein.

Nú fer fram mat það sem getið er um í fyrstu málsgrein þessarar greinar og skal þá námstími í hinni skyldu iðngrein vera hálfur námstími þeirrar greinar.

Eingöngu skal meta til styttingar námstíma á námssamningi eða starfsreynslutíma á vegum iðnfræðsluskóla.

15. gr.

Nú hefur maður starfað í þeirri iðngrein sem sérgrein hans heyrir undir jafnlangan tíma og nemur námstíma í iðngreininni og er honum þá heimilt að fengnu leyfi Iðnfræðsluráðs að þreyta sveinspróf í iðngreininni, enda hafi hann áður lokið burtfararprófi af iðnnámsbraut.

Vottorð meistara eða iðnfyrirtækis skal vera til staðfestingar starfstíma samkvæmt ákvæði þessarar greinar.

Heimilt er þeim sem lokið hefur sveinsprófi í sérgrein að stunda nám á iðnnámsbraut sem væri hann nemi í iðngrein þeirri sem sérgreinin fellur undir, enda fullnægi hann inn-tökuskilyrðum á iðnnámsbraut.

16. gr.

Hafi nemi áður stundað nám hjá öðrum meistara í sömu iðngrein, en slitið náms-samningi við hann á löglegan hátt skal sá tími, er hann vann hjá honum, dragast frá fullum námstíma hjá hinum síðari, nema telja megi að neminn hafi eigi notið þeirrar kennslu sem eðlilegt er með tilliti til hversu langt er liðið á námstímamann.

IV. KAFLI

Löggilding — Námssamningar.

17. gr.

Iðnfræðsluráð löggildir iðnmeistara með sjálfstæðan atvinnurekstur, sem það telur hafa til að taka nema til iðnnáms og ákveður hversu marga nema meistari megi hafa út frá því sjónarmiði einu, að nemi fái notið fullkominnar kennslu í iðninni. Á sama hátt skal löggilda iðnfyrirtæki sem hafa meistara í þjónustu sinni.

Við ákvarðanir sínar í þessu efni skal Iðnfræðsluráð taka tillit til venjulegs fjölda sveina á vinnustað, húsnæðis, vélakosts, áhalda og verkefna.

Fræðslunefndir viðkomandi iðngreina skulu skilgreina lágmarkskröfur samkvæmt þessari málsgrein.

Óski viðkomandi aðilar vinnumarkaðarins þess sameiginlega, getur Iðnfræðsluráð ákveðið að því aðeins skuli löggilda iðnmeistara eða iðnfyrirtæki að það hafi að staðaldri einn eða fleiri starfandi sveina í þjónustu sinni. Löggilding til að taka nema gildir að hámarki 5 ár og ber við endurnýjun að krefjast samsvarandi upplýsinga frá meistara eða iðnfyrirtæki og þegar sótt er um í fyrsta sinn.

Iðnfræðsluráð getur felld löggildingu fyrirvaralaust úr gildi ef það telur brostnar forsendur þær sem um ræðir í þessari grein.

18. gr.

Meistari eða iðnfyrirtæki sem vill taka nema til iðnnáms skal senda skriflega umsókn um löggildingu til Iðnfræðsluráðs ásamt þeim gögnum sem áskilin eru á hverjum tíma.

Iðnfræðsluráð skal að lokinni athugun gefa út löggildingu til að taka nema þar sem skilgreint er hversu marga nema viðkomandi megi hafa í námi á sama tíma og á sama námsári.

Samsvarandi vinnubrögð skal viðhafa ef meistari eða iðnfyrirtæki vill fá heimild til að fjölga nemum.

Meistara eða iðnfyrirtæki er ekki heimilt að taka nema til reynslu fyrr en að fenginni löggildingu. Iðnfræðsluráði er heimilt að setja sérstakar reglur um löggildingu og nematöku fyrir einstakar iðngreinar í samráði við samtök launþega og vinnuveitenda í þeirri iðngrein sem um er að ræða.

19. gr.

Meistari eða iðnfyrirtæki skulu uppfylla eftirtalin skilyrði:

1. Meistari skal hafa fullgild meistararéttindi samkvæmt iðnaðarlögum nr. 42/1978 og/eða hafa staðist meistarapróf samanber 43. grein laga um iðnfræðslu nr. 68/1966 í þeirri iðngrein sem hann hyggst kenna. Á sama hátt skal iðnfyrirtæki hafa meistara í þjónustu sinni með þau réttindi er að framan greinir.
2. Meistari eða iðnfyrirtæki skal hafa starfrækt atvinnurekstur í viðkomandi iðngrein í a. m. k. eitt ár áður en löggilding er veitt.
3. Meistari og/eða iðnfyrirtæki skal hafa öðlast sérstaka löggildingu viðkomandi yfirvalda (bygginganefnda, rafveitna, vatns- og hitaveitna, o. s. frv.) sé hennar krafist í viðkomandi iðngrein.
4. Meistari og/eða iðnfyrirtæki skal hafa með höndum nægilega fjölþætt verkefni í iðn sinni til að geta látið í té fullnægjandi kennslu samkvæmt námsreglum iðngreinarinnar eða að mati Iðnfræðsluráðs séu slíkar reglur ekki fyrir hendi.
5. Nú telst iðnfyrirtæki eða meistari ekki hafa nægilega fjölþætt verkefni svo að unnt sé að kenna iðnina fullkomlega og getur Iðnfræðsluráð þá heimilað frávik, þannig að nemi hljóti þjálfun að hluta hjá öðru iðnfyrirtæki eða meistara. Geta skal slíks fráviks í

samningi og leggja fram með námssamningi samþykki allra aðila um hvernig nemi fái þjálfun hjá hvorum vinnuveitanda.

6. Meistari og/eða iðnfyrirtæki skal hafa yfir að ráða vinnustöð eða verkstæði með fullnægjandi aðstöðu ásamt vélum, tækjum, áhöldum og búnaði sem iðngreinin útheimtir.

20. gr.

Við útgáfu löggildingar meistara og iðnfyrirtækja til nematöku skal að jafnaði ekki heimila fleiri nema, miðað við fullgilda iðnaðarmenn, sem eru í þjónustu meistara eða iðnfyrirtækis, en sem svarar einum nema á hverja tvo iðnaðarmenn í starfi að staðaldri. Þegar námið fer fram á föstum vinnustað (verkstæði) getur Iðnfræðsluráð heimilað herra hlutfall nema miðað við starfandi iðnaðarmenn, þó aldrei fleiri en svo að einn iðnaðarmaður komi á móti hverjum nema.

21. gr.

Enginn má hefja iðnnám yngri en 16 ára. Í iðngreinum, þar sem vinnuhættir, vinnuskilyrði, vinnutími eða önnur atvik gera slíkt nauðsynlegt, getur Iðnfræðsluráð áskilið herra aldursmark. Leita skal álits embættislæknis eða þeirra sem fara með vernd barna og unglinga áður en slík ákvörðun er tekin.

Óheimilt er að gera námssamning við unglings, nema hann hafi lokið grunnskólaprófi með einkunn er nægir til inngöngu í framhaldsskóla eða öðru prófi jafngildu, með þeim lágmarkseinkunnum sem ráðuneytið kann að áskilja.

Iðnfræðsluráði er heimilt að gera próf úr verknámsskóla (1. ár í verknámi) að skilyrði fyrir gerð námssamnings ef fyrir liggur samþykkt um slíkt frá aðilum vinnumarkaðarins í iðngreininni. Óheimilt er að gera námssamning í sérgrein, nema neminn uppfylli þau skilyrði sem sett eru fyrir námi í viðkomandi grein.

22. gr.

Um leið og meistari eða iðnfyrirtæki tekur nema til iðnnáms, þ. e. strax á fyrsta mánuði reynslutíma, skal gera um það skriflegan námssamning í þremur eintökum. Fær hvor samningsaðili sitt eintak að lokinni staðfestingu en Iðnfræðsluráð heldur hinu þriðja. Áður en samningar eru lagðir inn til staðfestingar hjá iðnfulltrúa eða Iðnfræðsluráði skal greiða gjald vegna þeirra inn á pósthólfreikning Iðnnemasambands Íslands. Gjald þetta skal vera 1½ % af fyrsta árs launum rafvirkjanema eins og þau eru hverju sinni. Meistari eða iðnfyrirtæki skal greiða ⅔ hluta gjaldsins en nemi ⅓ hluta. Gjald þetta rennur til fræðslustarfsemi Iðnnemasambands Íslands um iðnfræðslulöggjöfina. Menntamálaráðuneytið annast eftirlit með notkun fjáris.

Iðnfulltrúi skal staðfesta námssamninga með áritun sinni og eru þeir ógildir ella. Synji iðnfulltrúi um staðfestingu námssamnings má áfrýja til Iðnfræðsluráðs.

23. gr.

Iðnfræðsluráð leggur til ókeypis eyðublöð undir námssamninginn og ræður gerð hans og eru námssamningar gerðir á önnur eyðublöð ógildir.

Á samningseyðublöðum skal hafa eyðu fyrir nafn þess iðnfræðsluskóla sem neminn á að sækja.

Iðnfræðsluráð skal senda greinargerð reglulega til viðkomandi iðnfræðsluskóla um hverjir hafi látið skrá sig til skólans. Iðnfræðsluráð skal halda skrá um þá námssamninga sem í gildi eru á hverjum tíma og eiga iðnaðarmenn og aðrir rétt á að fá upplýsingar um þá ef óskað er.

24. gr.

Námstíminn telst frá dagsetningardegi námssamnings sem staðfestingu hlýtur, enda hafi nemi þá byrjað nám sitt.

Námssamning skal senda Iðnfræðsluráði eða iðnfulltrúa til staðfestingar innan eins

mánaðar frá dagsetningardegi og er við áritun Iðnfræðsluráðs eða iðnfulltrúa heimilt að breyta byrjunartíma námsins ef samningur berst eigi innan þess tíma.

25. gr.

Nú fer meistari sá, sem skráður er í námssamningi sem lærimeistari nemanda, úr þjónustu iðnfyrirtækis sem löggildingu hefur hlotið, sbr. 18. grein í þessari reglugerð, og ber þá iðnfyrirtækinu að sjá nema fyrir öðrum hæfum lærimeistara í iðninni.

Iðnfyrirtækið skal þegar tilkynna Iðnfræðsluráði meistaraskipti, sem skráir þau á námssamninginn.

26. gr.

Nú hefur meistari eða iðnfyrirtæki rofið námssamning tvisvar, vanrækt kennslu eða brotið á annan hátt gegn lögum og reglugerðum um iðnfræðslu í verulegum atriðum og getur þá Iðnfræðsluráð svipt hlutaðeigandi rétti til að hafa nema tiltekinn tíma eða að fullu.

Úrskurð Iðnfræðsluráðs má þó bera undir dómstóla, enda sé það gert innan 30 daga frá því að úrskurðurinn var birtur aðilum.

V. KAFLI

Vinnutími, orlof, slysa- og sjúkdómstílfelli.

27. gr.

Iðnnemar skulu ganga til þeirra verka er þeim er skipað til. Þeir skulu vera ástundunarsamir og trúir í starfi. Daglegur vinnutími nema skal vera hinn sami sem sveins í hlutaðeigandi iðngrein samkvæmt kjarasamningi, sbr. þó 28. grein.

Nú er svo ástatt í einhverri iðngrein að ekki er fyrir hendi samningur um vinnutíma sveina og getur þá Iðnfræðsluráð ákveðið hámarksvinnutíma nema í iðngreininni með hliðsjón af vinnutíma í skyldum iðngreinum. Iðnnemum er ekki skylt að inna af hendi eftirvinnu eða helgidagavinnu og ekki má setja þá til neinnar þeirrar vinnu sem ekki lýtur að námi þeirra, er þeim um megn eða skadleg getur talist heilsu þeirra.

Kaup og kjör skulu vera samkvæmt kjarasamningum hverju sinni.

Iðnnemi skal hefja nám við iðnfræðsluskóla við upphaf námsannar og störf hjá meistara eða fyrirtæki að loknu síðasta prófi á viðkomandi námsönn. Nemandi skal, ef hann æskir þess, fá leyfi frá störfum til að vera við skólauppsögn og taka við einkunnum sínum.

28. gr.

Þegar kennsla í iðnfræðsluskóla fer fram í dagskóla með fullum kennslustundafjölda skal neminn að öðru jöfnu halda kaup sínu en mæta ekki til vinnu. Verði samkomulag um að kaup sé ekki greitt meðan á skólatíma stendur greiðist samsvarandi herra kaup þann tíma sem unnið er.

Fari kennsla í iðnfræðsluskóla að hluta eða öllu leyti fram í kvöldskóla með samþykki menntamálaráðuneytisins og Iðnfræðsluráðs skal nemi, þá daga sem skóli stendur, ljúka störfum á vinnustað 2 stundum áður en skóli hefst.

Nú stundar nemi nám í iðnfræðsluskóla utan sanningsbundins dagvinnutíma og getur þá Iðnfræðsluráð stýtt námstíma samkvæmt samningi er svarar til þess tíma sem ella hefði dregist frá vinnutíma vegna skólanáms.

29. gr.

Um orlof iðnnema fer samkvæmt lögum um orlof og ákvæði þar að lútandi í kjarasamningum

30. gr.

Í slysa- og sjúkdómstilfellum skal iðnnemi hjá meistara eða iðnfyrirtæki njóta sömu réttinda og gert er ráð fyrir í lögum sem gilda á hverjum tíma, svo og þeirra fríðinda umfram lög sem felast í kjarasamningi viðkomandi stéttarfélags.

Skylt er nema að leggja fram læknisvottorð í slysa- og sjúkdómstilfellum og getur meistari eða iðnfyrirtæki vísað á sérstakan trúnaðarlækni í þessu sambandi.

31. gr.

Heimilt er námssúlku er vera fjarverandi í allt að 3 mánuði á námstímanum vegna barnsburðar og er slíkt ekki grundvöllur samningsslita, enda hafi kaup ekki verið greitt fyrir þann tíma.

Nú hefur nemi verið fjarverandi vegna veikinda og annarra forfalla meira en 6 mánuði samtals á námstímanum og getur þá Iðnfræðsluráð ákveðið að námstíminn framlengist hæfilegan tíma.

VI. KAFLI

Verklegt nám á vinnustað.

32. gr.

Meistari eða iðnfyrirtæki skal veita nema sínum kennslu í námsgreininni og sjá svo um að hann hafi að námstíma loknum hlotið hæfilega æfingu í öllum störfum er iðngreinin tekur til venju samkvæmt og hafi lært meðferð, hirðingu og beitingu þeirra áhalda sem notuð eru í iðngreininni. Þetta skal vera hægt að staðfesta að hafi verið gert með færslum í vinnubók.

33. gr.

Iðnfræðsluráð skal setja námsreglur fyrir hverja iðngrein, að fengnum tillögum hlutaðeigandi fræðslunefndar, þar sem sagt er fyrir um störf þau er nemar skulu hljóta æfingu í á námstímanum. Jafnframt skulu útbúnar vinnubækur er byggji á starfsgreiningu námsreglnanna.

34. gr.

Iðnnemi skal færa vinnubækur reglulega og skulu þær staðfestar jafnóðum af vinnuveitanda eða fulltrúa hans.

Vinnubókin skal hönnuð þannig að iðnnemi geti auðveldlega skráð vinnutímann í hverju starfi. Þá skal í vinnubókum ætla pláss fyrir lýsingu á einstökum verkum er nemi vinnur, en fræðslunefnd ákveður hve oft á námstímanum skuli skrá slíkar verklýsingar. Iðnfræðsluráð annast útgáfu vinnubókanna.

Iðnnemi skal framvísa vinnubók sinni árlega hjá iðnfulltrúa eða eftirlitsmanni sem Iðnfræðsluráð tilnefnir. Þeir ganga úr skugga um hvort störf nemans séu í samræmi við námsreglur hlutaðeigandi iðngreinar. Ef misbrestur reynist á færslu vinnubókar eða störf nemans ekki í samræmi við námsreglur hlutast þeir til um að úr verði bætt.

35. gr.

Iðnfulltrúar skulu hafa eftirlit með kennslunni og fylgjast með að námsreglum sé framfylgt. Í þessu skyni geta þeir lagt fyrir aðila að framvísa vinnubókum hvenær sem er og heimsótt vinnustöðvar er nemar eru að verki.

Iðnfulltrúar kveðja prófnefndir eða eftirlitsmenn er Iðnfræðsluráð skipar sér til aðstoðar við eftirlit samkvæmt þessari grein, eftir nánari ákvörðun Iðnfræðsluráðs hverju sinni.

Iðnfulltrúar geta látið fara fram skyndipróf í samráði við prófnefndir hvenær sem er á námstímanum í því skyni að kanna hæfni nema.

Hafi nemi eigi hlotið fullnægjandi fræðslu og æfingu, miðað við námsáætlun og hve langt er liðið á námstímann, geta iðnfulltrúar lagt fyrir meistara og iðnfyrirtæki að bæta úr því innan ákveðins tíma.

Skjóta má ákvörðun iðnfulltrúa undir úrskurð Iðnfræðsluráðs.

36. gr.

Nú stendur yfir verkfall eða verkbann á vinnustað þar sem nemi stundar nám sitt og skal hann þá eigi taka þátt í framleiðslustörfum. Aftur á móti er nema skylt að mæta til æfingar og meðferðar véla og verkfæra á vinnustað þar sem því verður við komið.

Nú stendur vinnudeila svo lengi að telja má að nemi missi verulega úr verklegu námi hennar vegna og getur þá Iðnfræðsluráð ákveðið að framlengja námssamninginn um hæfilegan tíma.

VII. KAFLI

Prófnefndir.

37. gr.

Iðnfræðsluráð skipar prófnefndir innan hverrar iðngreinar á þeim stöðum sem hafa fullnægjandi aðstöðu.

Iðnfræðsluráð setur prófnefndum starfsreglur samkvæmt tillögum fræðslunefnda. Í starfsreglum skal kveðið á um framkvæmd prófa, aðstöðu, einkunnagjöf, notkun samræmdra prófa og prófbanka.

Komi fram ósk frá samtökum vinnumarkaðarins í iðngreininni um samræmt sveinspróf er heimilt að skipa yfirprófnefnd til að annast framkvæmd sveinsprófsins.

38. gr.

Verkefni prófnefnda er að annast framkvæmd sveinsprófa og að dæma þau í samræmi við starfsreglur.

Þar til próf hafa verið samræmd skulu prófnefndir semja sveinspróf, sjá um framkvæmd og prófdóma, svo sem tíðkast hefur. Ennfremur annast prófnefndir eftirlit með iðnnámi eftir nánari ákvörðun Iðnfræðsluráðs hverju sinni.

39. gr.

Í prófnefnd skulu vera þrír menn að jafnaði bæði meistarar og sveinar og skulu þeir skipaðir af Iðnfræðsluráði til þriggja ára í senn. Jafnmargir skulu skipaðir til vara séu þeir til á staðnum. Tveir prófnefndarmenn skulu skipaðir að fengnum tillögum hlutadeigandi iðnráðs eða iðnaðarmannafélags þar sem iðnráð er ekki til, enda hafi það ráðfært sig við hlutadeigandi iðnfélög séu þau til á staðnum, en ella samiðnaðarmenn á viðkomandi stað. Hinn þriðja skipar Iðnfræðsluráð án tilnefningar og skal hann vera formaður prófnefndar.

Nú er hvorki til iðnráð né iðnaðarmannafélag á staðnum og getur þá Iðnfræðsluráð ráðfært sig við iðnaðarmenn á staðnum um skipun prófnefndar.

Iðnfræðsluráð skipar formann og aðra prófnefndarmenn. Það sendir prófnefndarmönnum skipunarbréf og reglugerð þessa ásamt öðrum upplýsingum um framkvæmd sveinsprófa. Varamönnum skal einnig senda skipunarbréf prófnefndar.

Iðnfræðsluráð heldur námskeið fyrir prófnefndarmenn. Á námskeiðum skal farið yfir helstu þætti við framkvæmd prófa, skyldur prófnefndarmanna og notkun samræmdra prófa og prófbanka.

40. gr.

Nú er á einhverjum stað ekki til prófnefnd og ber þá meistara eða iðnfyrirtæki að snúa sér til Iðnfræðsluráðs sem bendir á prófstað í samráði við fræðslunefnd.

Nú er prófstaður ákveðinn í öðru byggðarlagi og greiðir þá meistari eða iðnfyrirtæki þann kostnað er hlýst af ferðum og dvöl próftaka á prófstað.

41. gr.

Prófnefndarmaður viku úr sæti í prófnefnd, ef hann er meistari nema eða hefur verið kennari hans á verksskólabraut, skyldur honum að feðgatali eða niðja, eða öðrum lið til hliðar, maki hans, unnusti eða unnusta, kjörforeldri eða kjörbarn, fósturforeldri eða fósturbarn. Ennfremur skal prófnefndarmaður vikja úr sæti sé hann starfsmaður hjá meistara þeim eða iðnfyrirtæki er próftaki stundar nám hjá. Prófnefndarmaður viku í slíkum tilfellum úr prófnefnd og tekur varamaður þá sæti í prófnefndinni. Sé enginn varamaður til skal Iðnfræðsluráð skipa prófnefndarmann hverju sinni. Aldrei mega tveir menn frá sama iðnfyrirtæki vera prófdómendur samtímis.

42. gr.

Iðnfræðsluráð getur vikið prófnefndarmanni úr starfi ef hann vanrækir starf sitt eða brýtur af sér á annan hátt að mati Iðnfræðsluráðs. Verði ágreiningur milli prófnefndar og próftaka eða meistara hans skal honum vísað til úrskurðar Iðnfræðsluráðs.

Getur Iðnfræðsluráð tilnefnt sérstaka trúnaðarmenn til að fjalla um ágreininginn. Skyll er prófnefnd að varðveita öll gögn er ágreininginn varða og afhenda þau Iðnfræðsluráði eða fulltrúum þess, þar með talið prófverkið sjálft eins og próftaki skilaði því, eftir því sem við verður komið.

Þegar notuð eru samræmd sveinspróf skal leitað álits viðkomandi fræðslunefndar um ágreiningsatriðin áður en Iðnfræðsluráð sker úr ágreiningnum. Úrskurður Iðnfræðsluráðs er lokaúrskurður.

43. gr.

Kostnaður við prófnefndir greiðist úr ríkissjóði.

Menntamálaráðuneytið ákveður þóknun prófnefndarmanna og setur reglur um uppgjör prófkostnaðar.

Viðkomandi lögreglustjóri greiðir prófnefndarmönnum þóknun fyrir prófstörfin samkvæmt reikningi þegar prófnefnd skilar sveinsbréfum til undirritunar.

44. gr.

Viðkomandi fræðslunefnd skal hafa eftirlit með störfum prófnefnda í sinni iðngrein. Fræðslunefndin getur falið eftirlitsmönnum að fylgjast með prófunum og meta hvort aðstaða sé fullnægjandi.

45. gr.

Prófnefnd skal, eftir því sem kostur er, láta prófin fara fram í aðstöðu sem próftaki þekkir. Sé nauðsynlegt að prófið fari fram á ókunnum stað, skal próftaka heimilt að kynna sér aðstaðu eina viku fyrir próf. Prófnefnd skal ganga úr skugga um að öll áhöld, tæki, vélar og efni séu til staðar við próftöku og er meistara skylt að leggja til það sem prófnefnd telur nauðsynlegt.

46. gr.

Prófnefnd skal halda gerðabók um störf sín og ber að færa til bókar allar ákvarðanir prófnefndar varðandi undirbúning, tilhögun og framkvæmd sveinsprófa. Ennfremur nöfn próftaka og meistara, svo og einkunnir þær sem gefnar eru við próf.

Verði ágreiningur milli prófnefndarmanna eða milli þeirra og próftaka skal bóka stuttorða greinilega lýsingu á ágreiningsatriðum, svo og þá afgreiðslu sem ágreiningurinn fær sé honum ekki áfrýjað til Iðnfræðsluráðs. Iðnfræðsluráð á rétt á að kynna sér gerðabók prófnefndar sé þess óskað. Þegar gerðabók er útskrifuð ber að afhenda hana Iðnfræðsluráði til varðveislu. Þá skal prófnefnd færa lausblaðabók (sveinsprófsbók) er í sé fært nafn próftaka, nafnúmer, fæðingardagur, -ár og staður, námstími og iðn, nafn og heimili lærimeistara, prófverkefni, svo og einkunnir í einstökum greinum og aðaleinkunn er nemi fær við prófið. Nefnist sú bók prófbók og skal færast í sexriti. Skal prófnefnd að loknu sveinsprófi afhenda viðkomandi lögreglustjóra eitt eintak, Iðnfræðsluráði annað, Landssambandi iðnaðarmanna hið þriðja og Alþýðusambandi Íslands það fjórða, próftakanum hið fimmta og halda því sjötta fyrir sig.

VIII. KAFLI

Áfangapróf verkleg og fagleg bóknámspróf.

47. gr.

Heimilt er Iðnfræðsluráði að mæla fyrir um próf þegar nemi hefur lokið helmingi námstímans eða meira.

Fræðslunefnd viðkomandi iðngreinar skal gera tillögur til Iðnfræðsluráðs um innihald prófsins og framkvæmd þess.

48. gr.

Tilgangur prófsins er að upplýsa nema, kennara og vinnuveitendur um stöðu nemans í náminu og hvaða þætti námsins þarf að leggja áherslu á.

49. gr.

Iðnfræðsluráð setur sérstakar reglur um framkvæmd áfangaprófa fyrir hverja iðngrein.

IX. KAFLI

Um sveinspróf.

50. gr.

Heimilt er að taka hvern þann til sveinsprófs sem lokið hefur löglegum námssamningi eða iðnnámi á vegum iðnfræðsluskóla með tilskilinni starfsþjálfun þar sem það á við.

Þá er heimilt að taka þá til sveinsprófs er hafa heimild menntamálaráðuneytisins til verklegs sveinsprófs eingöngu, samanber 35. grein laga um iðnfræðslu nr. 68/1966 og 5. gr. laga nr. 18/1971.

51. gr.

Þegar námstími er á enda og nemi hefur lokið burtfararprófi frá iðnfræðsluskóla skal hann ljúka samræmdu sveinsprófi er sanni hæfni hans sem fagmanns. Prófið skal vera svo marktækt og mæla svo vel þekkingu og færni að skilyrði um námstíma verði veigaminni en áður.

Inn í sveinspróf skal taka til mats öll annapróf er nemi hefur lokið í iðnfræðsluskóla.

Öll sveinspróf, hvar sem þau eru tekin á landinu, skulu vera í samræmi við ákvörðun fræðslunefndar viðkomandi iðngreinar.

Í þeim iðngreinum, sem kenndar eru í framhaldsdeildum verknámsskóla, skal haga svo til að hægt sé að tengja saman sveinspróf og lokapróf úr framhaldsdeildum á verknámsbraut.

Sveinspróf skulu fara fram á viðurkenndum prófstað, t. d. í húsnæði iðnfræðsluskóla eða öðru sambærilegu.

Standist nemi sveinspróf ber að gefa út, honum til handa sveinsprófsskírteini, undirritað af formanni prófnefndar og lögreglustjóra.

52. gr.

Þá er nemi hefur lokið iðnnámi skal meistari snúa sér til formanns viðkomandi prófnefndar í iðninni með beiðni um að neminn fái að ganga undir sveinspróf. Beiðninni, sem skal vera skrifleg, skal fylgja:

1. námssamningur nema eða yfirlýsing iðnfræðsluskóla um að viðkomandi hafi lokið tilskildu námi og starfsreynslu,
2. vinnubók nemans,
3. fæðingar- og skírnarvottorð nemans,
4. burtfararprófsskírteini frá iðnfræðsluskóla,
5. greiðsla fyrir kostnað við próftöku (sjá 53. gr.).

Sá sem hefur heimild menntamálaráðuneytisins til að þreyta verklegt sveinspróf eingöngu skal leggja fram skírteini ráðuneytisins þar að lútandi ásamt:

1. fæðingar- og skírnarvottorði,
2. greiðslu fyrir kostnað við próftöku.

Nú eru, þegar sveinspróf hefst í iðninni, tveir mánuðir eða skemmri tími eftir af námstíma nema samkvæmt námssamningi og getur þá Iðnfræðsluráð heimilað nemanum að þreyta sveinspróf, enda hafi hann lokið burtfararprófi frá iðnfræðsluskóla. Þó skal eigi gefa út sveinsbréf til próftaka, þótt hann standist prófið, fyrir en námstíma hans er lokið samkvæmt námssamningi og skal sveinsprófi talið lokið sama dag og námstíma lýkur.

53. gr.

Meistari eða iðnfyrirtæki greiðir fyrir próftaka þann kostnað sem ekki greiðist af opinberu fé, svo sem efnisgjald og kaup próftaka meðan á prófi stendur þegar það á við samkvæmt samningi. Þeir sem hafa leyfi menntamálaráðuneytisins til verklegs sveinsprófs eingöngu, svo og þeir sem þreyta próf í annað og þriðja skipti, skulu greiða prófkostnað sjálfir.

54. gr.

Nú háttar svo til að prófverk er smíði hlutar sem próftaki vill sjálfur eiga og er honum það þá heimilt, enda standi hann sjálfur straum af kostnaði við prófið nema sveinsprófgjaldi.

Þegar prófverkið er hluti af verkframkvæmd og greitt er fyrir það sem slíkt skal sú launagreiðsla renna til próftaka, enda greiðir meistari þá ekki laun hans á meðan á prófi stendur.

55. gr.

Hafi nemi ekki staðist sveinspróf í iðninni skal hann eiga rétt á að ganga undir það á ný þegar það er næst haldið, enda sé hann sjálfráður um það hvar og á hvern hátt hann heldur náminu áfram.

Enginn nemandi hefur rétt til að ganga undir próf í sömu iðngrein oftár en þrisvar sinnum, þó má ekki líða lengri tími en tvö ár frá því að hann þreytti próf fyrst í iðninni og þar til hann þreytir próf í þriðja sinn. Ráðherra getur þó lengt tveggja ára frestinn ef sérstaklega stendur á.

Hafi próftaki ekki staðist prófið getur hann sjálfur snúið sér til formanns prófnefndar með beiðni um að fá að ganga undir sveinspróf á ný.

56. gr.

Sveinspróf skal halda a. m. k. tvisvar á ári og miðast við lok anna í iðnfræðsluskólum eftir nánari ákvörðun Iðnfræðsluráðs í samráði við fræðslunefndir.

Skal auglýsa prófið með a. m. k. tveggja vikna fyrirvara.

Umsóknir um próftöku skulu komnar til formanns prófnefndar fyrir 1. þess mánaðar er próf skal fara fram í.

57. gr.

Prófverkefni skulu vera skrifleg, munnleg og verkleg, er prófa hæfni nemans sem væntanlegs iðnaðarmanns í samræmi við ákvörðun fræðslunefndar í umboði Iðnfræðsluráðs.

58. gr.

Iðnfræðsluráð setur, að fengnum tillögum fræðslunefndar, reglur um prófverkefni og tilhögun sveinsprófs í hverri iðngrein og sérgrein um sig.

Skal Iðnfræðsluráð hafa frumkvæði um að reglur þessar séu endurskoðaðar svo oft sem þurfa þykir í samráði við fræðslunefnd hlutadeigandi iðngreinar.

Iðnfræðsluráð annast samræmingu sveinsprófa og aðstöðu til próftöku um land allt í samráði við fræðslunefndir, m. a. með gerð samræmdra prófa, stofnun prófbanka og fækkun prófstaða.

Ráðið veitir tæknilega aðstoð við ákvörðun um innihald prófa og endanlega gerð þeirra, samanber 8. grein.

Iðnfræðsluráð gefur út sérstakar reglur um framkvæmd prófa að fengnum tillögum fræðslunefnda.

Ráðið setur reglur um rekstur prófbanka, endurnýjun o. fl. þess háttar. Það felur sérfróðum manni umsjón bankans, jafnframt því sem hann aðstoðar og leiðbeinir fræðslunefndum og prófnefndum eftir því sem við á.

59. gr.

Fræðslunefnd ákveður prófverkefni í samræmi við gildandi reglur. Ákvörðun þarf að taka svo snemma fyrir hvert sveinspróf að prófgögn berist tímanlega til prófnefnda. Fyrirmæli um framkvæmd og annað fylgi prófgögnum, svo og hlutfallslegt prófmat ásamt viðurkenndum lausnum verkefna.

60. gr.

Í sveinsprófi skal gefa sérstaka einkunn fyrir hvern þátt prófsins, svo og vinnuhraða og vinnubrögð.

Fyrir hvern einstakan þátt skal meta árangur próftaka í hundraðshlutum af besta mögulegum árangri. Prófnefndin skal síðan meta heildarárangur próftaka, bæði í prófinu sjálfu og í öðrum prófum er próftaki hefur lokið, samanber 51. grein. Prófnefnd ákveður vægi hinna ýmsu þátta, ef ekki er tekið fram vægið í prófreglum samanber 58. grein.

Meta skal árangur próftakans í hundraðshlutum af besta mögulegum árangri og deila í þá tölu með 10 til að fá þá einkunn er gefa skal. Sveinsprófseinkunn skal meta til flokkunar samkvæmt því sem segir í eftirfarandi töflu:

Meðaltalsárangur í hundraðshlutum	Einkunn	Flokkun
90—100	9,0—10,0	Ágætiseinkunn
73—89	7,3—8,9	1. einkunn
60—72	6,0—7,2	2. einkunn
50—59	5,0—5,9	3. einkunn

Ekki má láta neinn fá sveinsbréf sem fær minna en 5,0 í aðaleinkunn, verklegu prófi og teikningu eða minna en 4,0 í almennum greinum og 5,0 í faggreinum, sérgreinum og verklegum greinum.

61. gr.

Prófnefnd sendir fræðslunefnd skýrslu ef prófið fer ekki fram samkvæmt reglum.

Þegar próftaki hefur lokið prófi skal prófnefndin þegar gefa viðkomandi lögreglustjóra skýrslu um prófið á frumriti sveinsprófsbókar.

Lögreglustjóri heldur skrá yfir öll sveinsbréf, útgefin í umdæmi hans. Lögreglustjóri leggur til eyðublöð undir sveinsbréfin.

Sveinsbréfin skulu gerð í bókarformi eða samanbrotin í hylki eftir nánari ákvörðun Iðnfræðsluráðs. Sveinsbréfin skulu vera af tveimur gerðum. Önnur með yfirskriftinni „SVEINSBRÉF“ og skal gefa þá gerð út til handa þeim sem lokið hafa iðnnámi og burtfararprófi frá iðnfræðsluskóla. Hin gerðin skal vera með yfirskriftinni „SVEINSBRÉF, veitir ekki rétt til meistarábréfs“ og skal gefa þá gerð út til handa þeim sem lokið hafa prófi í sérgrein eða prófi í verklegum hluta sveinsprófs eingöngu.

Óski einhver iðngrein eftir að hafa sérstaka gerð á sveinsbréfinu skal það heimilt á kostnað hlutadeigandi iðngreinar en þó því aðeins að Iðnfræðsluráð samþykki útlit sveinsbréfsins.

Á sveinsbréfinu skulu eftirtalin atriði að minnsta kosti koma fram:

1. fullt nafn próftaka,
2. nafnnúmer,
3. fæðingardagsetning,
4. að viðkomandi hafi lokið sveinsprófi í iðn eða sérgrein,
5. nafn iðngreinar eða sérgreinar,
6. sveinsprófseinkunnir,
7. lýsing á prófverki,
8. nafn fyrirtækis, meistara og iðnfræðsluskóla,
9. útgáfudagsetning,
10. undirskrift formanns prófnefndar,
11. undirskrift lögreglustjóra,
12. neðanmáls skal setja flokkun einkunna samkvæmt 60. grein,
13. yfirlýsing á enskri tungu um að viðkomandi hafi staðist sveinspróf í greininni samkvæmt lögum og reglugerðum,
14. staðfesting lögreglustjóra á yfirlýsingunni.

C. IÐNFRÆÐSLUSKÓLAR

X. KAFLI

Iðnfræðsluskólar.

62. gr.

Iðnfræðsluskólar, sem reglugerð þessi tekur til, nefnast einu nafni eftirtaldir skólar:

- a) Iðnskólar og samsvarandi iðnbrautir fjölbrautaskóla, sbr. 65. grein, sem veita fræðslu nemendum sem nema vilja iðn til sveinsprófs, svo og bóklega fræðslu vegna náms í verksmiðjuíðnaði, í reglugerð þessari kallaðar iðnnámsbrautir.

- b) Verknámsskólar iðnaðarins, framhaldsdeildir þeirra og samsvarandi verknámsbrautir fjölbrautaskóla, sbr. 73. grein, sem veita verklega og bóklega fræðslu um iðnaðarstörf, bæði fyrir verksmiðjuiðnað og fyrir nám til sveinsprófs, í reglugerð þessari kallaðar verknámsbrautir.
- c) Sérskólar einstakra iðngreina, sbr. 85. grein, sem hafa sama markmið og skólar þeir sem nefndir eru í a) og b).
- d) Meistaraskólar, sbr. 88. grein, sem ætlaðir eru þeim sem búa sig undir meistarapróf eða verkstjórn í iðnaði.

63. gr.

Skólaumdæmi skulu vera sem hér segir og starfi a. m. k. einn iðnfræðsluskóli í hverju umdæmi:

1. Vesturlandsumdæmi: Borgarfjarðarsýsla, Akraneskaupstaður, Mýrasýsla, Snæfellsness- og Hnappadalssýsla, Dalasýsla.
2. Vestfjarðumdæmi: Barðastrandarsýsla, Vestur-Ísafjarðarsýsla, Ísafjarðarkaupstaður, Bolungarvíkurkaupstaður, Norður-Ísafjarðarsýsla, Strandasýsla.
3. Norðurlandsumdæmi vestra: Vestur-Húnavatnssýsla, Austur-Húnavatnssýsla, Skagafjarðarsýsla, Sauðárkrókskaupstaður, Siglufjarðarkaupstaður.
4. Norðurlandsumdæmi eystra: Eyjafjarðarsýsla, Akureyrarkaupstaður, Ólafsfjarðarkaupstaður, Dalvíkurkaupstaður, Suður-Pingeyjarsýsla, Húsavíkurkaupstaður, Norður-Pingeyjarsýsla.
5. Austurlandsumdæmi: Norður-Múlasýsla, Seyðisfjarðarkaupstaður, Suður-Múlasýsla, Neskaupstaður, Eskifjarðarkaupstaður, Austur-Skaftafellssýsla.
6. Suðurlandsumdæmi: Vestur-Skaftafellssýsla, Rangárvallasýsla, Árnessýsla, Selfosskaupstaður.
7. Vestmannaeyjaumdæmi: Vestmannaeyjakaupstaður.
8. Reykjanesumdæmi: Gullbringusýsla, Grindavíkurkaupstaður, Keflavíkurkaupstaður, Njarðvíkurkaupstaður.
9. Hafnarfjarðarumdæmi: Hafnarfjarðarkaupstaður, Kópavogskaupstaður, Seltjarnarneskaupstaður, Kjósarsýsla.
10. Reykjavíkurborg.
Ráðherra getur, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, gert breytingar á skólaumdæmum.
Ennfremur getur ráðherra löggilt sérskóla einstakra iðngreina.

64. gr.

Ráðherra ákveður hvar skólasetur hvers skólaumdæmis samkvæmt 63. grein skuli vera, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs og sýslunefnda og bæjarstjóra í hlutaðeigandi skólaumdæmi.

Að jafnaði skal ákveða skólasetur þar sem nemendafjöldi hefur verið mestur innan hvers skólaumdæmis, miðað við næstu 5 ár á undan, enda hafi verið um samfellt skólahlald að ræða.

Við ákvörðun skólasetra skal ennfremur taka tillit til atvinnuhátta, samgangna og eðli-legra tengsla við aðrar fræðslu- og þjónustustofnanir í skólaumdæminu.

XI. KAFLI

Iðnnámsbrautir.

65. gr.

Iðnnámsbrautir veita fræðslu nemendum sem iðnmeistarar og iðnfyrirtæki hafa tekið til iðnnáms samkvæmt reglugerð þessari, svo og nemendum sem stunda verklegt nám á verk-

námsbrautum eða öðrum skólavinnustöðum, eftir því sem við á og ákveðið er í reglugerð þessari. Þá veita skólar þessir fræðslu, bóklega og verklega, þeim sem stunda nám í verksmiðjuíðnaði, eftir því sem segir í námsreglum og námsskrám.

Ennfremur er sömu skólum heimilt að efna til námskeiða í bóklegum og verklegum greinum ef henta þykir, enda komi samþykki menntamálaráðuneytisins til hverju sinni.

66. gr.

Iðnfræðsluskólar skulu vera dagskólar.

Nemendum á námssamningi skal kenna á 3 námsönnum, hverri sem næst 16 kennsluvikum. Heimilt er að kenna námsefnið hvort heldur er í áfangakerfi eða bekkjarkerfi, en stefnt skal að því að hliðstætt námsefni sé kennt á hverri námsönn beggja kerfanna samkvæmt námsskrá hlutaðeigandi iðngreinar. Námsannir skulu dreifast sem jafnast á námstíma hvers nemanda. Þó er heimilt að haga náminu á annan hátt ef svo er mælt fyrir í námsreglum hlutaðeigandi iðngreinar.

Heimilt er, að fengnu samþykki Iðnfræðsluráðs og menntamálaráðuneytisins, að hafa annað fyrirkomulag á kennslunni en fyrir er mælt í fyrstu málsgrein þessarar greinar, enda verði fullum kennslustundafjöldi náð samkvæmt námsskrá.

Kennsla þeirra er stunda nám í verksmiðjuíðnaði skal fara eftir námsreglum og námsskrá, sbr. 3. grein.

67. gr.

Almenn inntökuskilyrði iðnnámsbrauta eru þessi:

1. að nemandi hafi lokið grunnskólaprófi með einkunn sem nægir til inngöngu í framhaldsskóla eða,
2. að viðkomandi hafi lokið öðru prófi jafngildu með lágmarkseinkunnum sem menntamálaráðuneytið kann að áskilja.

Setja má sérstök inntökuskilyrði fyrir sérgreinar í samræmi við námsreglur og námsskrár þeirra.

68. gr.

Heimilt er skólum að halda uppi fornámi fyrir þá sem ekki hafa lokið grunnskólaprófi með einkunnum sem nægja til inngöngu í framhaldsskóla.

Ekki skal íþyngja þeim með námi í greinum sem þeir hafa lokið prófum í með fullnægjandi árangri.

69. gr.

Innritun skal fara fram samkvæmt ákvörðun menntamálaráðuneytisins hverju sinni. Strax eftir að innritun er lokið skal menntamálaráðuneytinu tilkynnt um fjölda innritaðra nemenda í hverja iðngrein og á hverja námsönn innan iðngreinar.

Menntamálaráðuneytið ákveður, að höfðu samráði við viðkomandi skólayfirvöld, hvaða iðngreinar skuli kenndar við skólann, sé um fámennari starfsgreinar að ræða. Skólinn er því aðeins skyldugur til að taka nema úr sínu umdæmi að greinin sé kennd við skólann. Skylt er að veita viðtöku nemum úr öðrum skólaumdæmum í þeim greinum sem kenndar eru við skólann ef viðkomandi sveitarfélag samþykkir greiðsluskyldu sína og unnt reynist að veita skólavist.

Nemendur skulu hafa löglegan námssamning og fullnægja öðrum settum skilyrðum. Iðnfræðsluráð tilkynnir skólunum um þá iðnnema sem innrita skal í skólann, sbr. 21. grein, samkvæmt námssamningi og skal skólinn ákveða námsferil nemandans í skólanum og tilkynna hann nema og meistara eða iðnfyrirtæki. Við slíka ákvörðun námsferils skal ætíð hafa í huga að neminn geti lokið skólanámi á samningstímanum.

Ennfremur skal senda sömu aðilum árlega tilkynningu um hvenær nemi skuli koma í skóla.

Meistarar og iðnnemar skulu tilkynna forföll, en meistarar, sem sanna ekki forföll nemenda sinna, skulu greiða fullan skólakostnað að mati skólans ef nemandinn vill halda áfram námi.

Nú getur nemandi einhverra hluta vegna ekki sótt skóla á tilsettum tíma og skal þá sækja um skólavist á öðrum tíma til skólastjórnar með a. m. k. fjögurra vikna fyrirvara.

XII. KAFLI

Um kennslu og námsefni á iðnnámsbrautum.

70. gr.

Kennslugreinar skulu vera:

A. almennar greinar:

íslenska
danska
enska
stærðfræði
eðlisfræði
efnafræði
bókfærsla
samfélagsfræði

B. faggreinar:

Skipting fag- og sérgreina í kennslu skal byggjast á tillögum fræðslunefnda og samþykktum Iðnfræðsluráðs.

Þó skal ætíð kenna þessar greinar:

hjálp í viðlögum
öryggi á vinnustað
áætlanagerð í iðninni
efnisfræði iðnarinnar
áhaldafræði iðnarinnar
iðnfélagsfræði iðnarinnar.

C. ípróttir:

Kennslu skal hagað í samræmi við fyrirmæli menntamálaráðuneytisins um ípróttakennslu á framhaldsskólastigi.

Menntamálaráðuneytið setur reglur um tímaskiptingu kennslugreina að fengnum tillögum fræðslunefnda og Iðnfræðsluráðs.

71. gr.

Kennsla í faggreinum fer eftir námsskrám sem menntamálaráðuneytið setur að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs.

Kennsla í almennum greinum fer eftir námsskrá er menntamálaráðuneytið setur.

Allt iðnnám skal sett upp í námseiningar. Í vel skipulögðu skólanámi, verklegu og bóklegu, skulu tvær kennslustundir á einni önn teljast ein námseining. Þá skal einnig meta tilskilda starfsreynslu undir umsjá meistarara til námseininga. Fræðslunefnd í hverri grein gerir tillögur um lágmarksfjölda námseininga, ásamt innihaldi þeirra og röðun, sem ljúka þarf til að öðlast sveinsréttindi í iðninni.

72. gr.

Lengd hverrar kennslustundar og fjölda þeirra í hverri námsgrein skal miða við að ná þeim heildarstundafjölda sem gert er ráð fyrir í námsskrá. Vikulegur kennslutími nema má

ekki fara fram úr 40 klst. á viku og að jafnaði skal ekki kenna hverjum nema lengur en 8 klst. á dag.

Óheimilt er skóla, án sérstakrar heimildar menntamálaráðuneytis, að skerða þann stundafjölda sem gert er ráð fyrir í námsskrá og verði um endurtekin forföll kennara að ræða skal skólinn bæta nemendum slík forföll.

Stjórn skólans ákveður námsefni á undirbúningsnámskeiðum að fengnu samþykki Iðnfræðsluráðs.

XIII. KAFLI Verknámsbrautir.

73. gr.

Verknámsbrautir veita fræðslu, verklega og bóklega, um undirstöðuatriði iðnaðarstarfs. Kennslan skal miða að því að nemendur öðlist staðgóða þekkingu á vélum og verkfærum sem notuð eru og efnum sem unnið er úr, jafnframt því sem áhersla skal lögð á þjálfun þeirra í starfi á kerfisbundinn hátt með það að markmiði að nemendur verði sem hæfastir til starfs í starfsgrein sinni að námi loknu.

74. gr.

Inntökuskilyrði verknámsbrauta skulu vera:

1. að nemandi hafi lokið grunnskólaprófi með einkunn sem nægir til inngöngu í framhaldsskóla eða,
2. að viðkomandi hafi lokið öðru prófi jafngildu með þeim árangri sem menntamálaráðuneytið kann að áskilja.

75. gr.

Verknámsbrautir skulu að jafnaði starfa frá 1. september til 31. maí ár hvert. Heimilt er þó að víkja frá þessu með samþykki menntamálaráðuneytisins, til dæmis með byrjunartíma að hausti eða sumarönn, enda skerðist ekki heildarnámstíminn.

Náminu skal skipt á 2 námsannir hvorri með sjálfstæðu námsmati og sjálfstæðum prófum í bóknámsgreinum og verknámsgreinum.

76. gr.

Kennslu á verknáms- og framhaldsbrautum skal hagað samkvæmt námsskrá sem menntamálaráðuneytið setur að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs og viðkomandi fræðslunefnda.

77. gr.

Ráðherra getur ákveðið, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, að starfrækja skuli framhaldsbrautir verknámsbrauta, sbr. 82. grein, í iðngreinum þar sem erfitt er að koma við námi á vinnustað. Má á sama hátt ákveða að námið fari að öllu leyti fram á verknámsbraut með framhaldsbraut, enda hafi skólinn hæfa meistara með kennslufræðimenntun í þjónustu sinni (sbr. lög nr. 51/1978 um embættisgengi kennara og skólastjóra).

Í þessum tilvikum ber skólanum að sjá svo um að nemandinn hafi að námstíma loknum hlotið hæfilega æfingu í öllum störfum er iðngreinin tekur til venjum samkvæmt og hafi lært meðferð, hirðingu og beitingu allra áhaldna sem notuð eru í greininni. Um námstíma á framhaldsbrautum, námsefni og námstilhögun gilda ákvæði 82. greinar.

Inntökuskilyrði á framhaldsbrautir er að nemandi hafi áður lokið námi með fullnægjandi árangri á verknámsbraut viðkomandi iðngreinar. Iðnfræðsluráði er þó heimilt að setja sérstakar reglur um inngöngu á framhaldsbraut að fengnum tillögum viðkomandi fræðslunefndar. Slíkar reglur skulu hljóta samþykki menntamálaráðuneytisins.

78. gr.

Ráðherra ákveður, að fenginni umsögn Iðnfræðsluráðs, hvaða verknám megi starfrækja við hinar ýmsu skólastofnanir. Hið sama gildir um framhaldsbrautir verknámsbrauta.

Óheimilt er að hefja kennslu í nýjum verknámsgreinum án umsagnar Iðnfræðsluráðs og heimildar ráðherra.

Áður en Iðnfræðsluráð gengur frá tillögum sínum skal liggja fyrir álit samtaka launafólks og vinnuveitenda í viðkomandi starfsgreinum í skólaumdæminu.

79. gr.

Pegar um er að ræða verkskólabrautir fyrir starfsfólk verksmiðjuiðnaðarins skulu gilda sömu inntökuskilyrði og getið er um í 74. grein. Til stofnunar og starfrækslu þarf sömu heimildir og getið er um í 78. grein en heimilt er að víkja frá hlutfalli milli bóklegrar og verklegrar kennslu verknámsbrauta með heimild Iðnfræðsluráðs og menntamálaráðuneytisins.

80. gr.

Nemendur, sem lokið hafa fullnaðarprófi af verknámsbraut, skulu eiga rétt til styttingar á námstíma sínum ef þeir ráðast í iðnnám hjá meistara eða iðnfyrirtæki (sbr. 13. grein).

XIV. KAFLI

Um kennslu og námsefni í verknámsskóla.

81. gr.

Verkleg kennsla fer fram samkvæmt námskrá sem menntamálaráðuneytið setur að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs og umsögn viðkomandi fræðslunefndar.

82. gr.

Nú heimilar ráðuneyti, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, að skólastofnun starfræki framhaldsbrautir og skal þá því aðeins leyfa að iðnnám til sveinsprófs fari fram að fullu á vegum viðkomandi skólastofnunar að starfsreynsla í atvinnulífi samkvæmt námsreglum sé minni en 1 ár og sérstakt leyfi Iðnfræðsluráðs komi til.

83. gr.

Á verknámsbrautum skal lögð áhersla á að kynna nemendum gildandi reglur um öryggi og slysavarnir á vinnustað.

84. gr.

Iðnfræðsluskóli leggur nemendum til efni og verkfæri til verknámsins. Nemendur leggja sér til vinnuklæði í samræmi við þær reglur sem skólinn setur.

Munir og önnur verðmæti, sem framleidd eru í vinnustofum skólanna, eru eign þeirra en heimilt skal nemendum að eignast þá muni, sem þeir gera sjálfir, gegn greiðslu efnis- kostnaðar. Á þetta einkum við um verkfæri sem nemendur hafa gert og geta haft þýðingu fyrir áframhaldandi starf þeirra.

Að öðru leyti ráðstafar stjórn skólanna því sem nemendur hafa unnið. Iðnfræðsluskóli greiðir slysatryggingagjald fyrir þá nemendur sína sem ekki eru á námssamningi hjá meistara.

XV. KAFLI

Sérskólar einstakra iðngreina.

85. gr.

Sérskólar teljast þeir skólar sem ráðuneytið viðurkennir, að fengnum tillögum Iðnfræðsluráðs, til þess að veita fræðslu, bóklega og verklega, nemendum einstakra iðngreina.

86. gr.

Um inntökuskilyrði, námsefni, námsskrá, próf og aðra tilhögun námsins gilda ákvæði reglugerðar þessarar, eftir því sem við á.

87. gr.

Þessir skólar eru viðurkenndir:

- a) Hótel- og veitingaskóli Íslands, fyrir nemendur í matreiðslu og framreiðslu. Sjá enn fremur lög nr. 66/1971.
- b) Garðyrkjuskóli ríkisins að Reykjum í Ölfusi, fyrir nemendur í skrudgarðyrkju.
- c) Vélskóli Íslands, fyrir nemendur í málmiðnaðargreinum, sbr. reglugerð um vélstjóránám nr. 200/1974.

XVI. KAFLI

Meistaraskólar.

88. gr.

Markmið meistaraskóla er að veita fræðslu og þjálfun þeim sem lokið hafa sveinsprófi svo að þeir geti staðið fyrir sjálfstæðum rekstri í iðngrein sinni, stjórnað verkum og kennt nýliðum vinnubrögð, öryggisreglur og iðnfræði.

89. gr.

Þeim einum, sem lokið hafa fullgildu sveinsprófi og unnið undir stjórn meistara í a. m. k. 1 ár, skal leyft að hefja nám í meistaraskóla. Krefjast má ákveðinnar lágmarks-einkunnar úr iðnfræðsluskóla og á sveinsprófi. Lágmarkseinkunn, sé hennar krafist, skal ákveðin af ráðherra að fengnum tillögum viðkomandi fræðslunefndar og að fenginni umsögn Iðnfræðsluráðs.

90. gr.

Kennslugreinum meistaraskóla er skipt í fjóra höfuðflokka og eru þeir þessir:

1. rekstrarfræði,
2. verkfyrirsögn og verkkennsla,
3. bókleg iðnfræði, sérhæfð fyrir hverja iðngrein,
4. verkleg iðnfræði, sérhæfð fyrir hverja iðngrein.

Í námsskrám skal tilgreina einstakar námsgreinar og innihald þeirra.

91. gr.

Námsskrár skulu settar sameiginlega fyrir allar iðngreinar eða hóp iðngreina í rekstrarfræðum, verkfyrirsögn og verkkenndu. Fræðslunefnd hværrar iðngreinar skal gera tillögur til Iðnfræðsluráðs um námsskrá í bóklegri og verklegri iðnfræði viðkomandi iðngreinar.

Námsskrár skulu vera skiptar í námsgreinar innan höfuðflokka (sjá 90. grein). Hverri námsgrein skal vera skipt í hæfilega áfanga svo að unnt verði að kenna námsefni meistarskóla í áfangakennslu.

92. gr.

Meistaraskóla, námsbraut fyrir iðnmeistara, má starfrækja við þær stofnanir sem menntamálaráðherra heimilar að fenginni umsögn Iðnfræðsluráðs.

Heimildina má binda við höfuðflokka (sbr. 90. grein) eða tiltekna iðngreinar.

93. gr.

Iðnfræðsluráð lætur útbúa prófbanka og samræmd próf fyrir einstakar námsgreinar í meistarskóla.

Skólastofnun, er starfrækir meistarabraut, skal við upphaf kennslu tilkynna Iðnfræðsluráði í hvaða höfuðflokkum og/eða iðngreinum kennt verður, svo og próftíma og nemendafjölda. Iðnfræðsluráð leggur til námsmatsgögn og skráir einkunnir hvers próftaka í spjaldskrá meistarabrautar samkvæmt upplýsingum skólans.

Iðnfræðsluráð getur sett nánari reglur um framkvæmd samræmingarinnar.

Pegar nemi hefur lokið öllum áföngum, sem tilskildir eru fyrir viðkomandi iðngrein, skal gefa út honum til handa skírteini um meistarapróf.

94. gr.

Um veitingu meistarabréfs fer samkvæmt lögum nr. 42/1978.

XVII. KAFLI

Um námsmat.

95. gr.

Tilgangur námsmatsins er:

- a) að veita nemendum upplýsingar um gengi þeirra í náminu;
- b) að örva nemendur til að leggja sig fram við námið;
- c) að veita kennurum og nemendum upplýsingar um ýmsa þætti kennslunnar sem hafa má að leiðarljósi við frekari skipulagningu námsins;
- d) að veita kennurum, foreldrum eða forráðamönnum nemenda upplýsingar um námsárangur;
- e) að veita öðrum skólum á framhaldsskólastigi, sveinsprófsnefndum, háskólum og atvinnulífi (stéttarfélögum og vinnuveitendum) upplýsingar um árangur nemenda.

96. gr.

Í öllum iðnfræðsluskólum skal fara fram leiðbeinandi námsmat eftir því sem kennslu miðar áfram í hverri námsgrein. Námsmat og kennsla skulu mynda órofa heild, þ. e. að árangur nemenda skal metinn reglulega og fáir nemendur að vita um hann.

Í verknámsgreinum skal meta hvern þátt jafnóðum og tjá nemanda árangur hans í einstökum verkum. Niðurstöður þessa námsmats er heimilt að nota til að gefa nemendum einkunn í lok kennslutímabils. Í upphafi kennslutímabils skal kynna nemendum fyrirkomulag námsmatsins. Gefa skal nemendum upp árangur þeirra og meðaltalsárangur annarra sem ganga undir námsmat á sama tíma.

97. gr.

Í iðnfræðsluskólum skal halda próf í öllum námsgreinum sem kenndar eru á önn. Skólanum er heimilt að ákveða um prófgerð. Prófin skal halda í lok námsannar. Skóla er heimilt að fella niður próf í verklegum greinum og nota niðurstöður úr leiðbeinandi námsmati (sbr. 96. grein). Ef heimildin er notuð skal tilkynna viðkomandi nemendum að svo verði gert í upphafi námsannar.

98. gr.

Menntamálaráðuneytið ákveður hvenær og í hvaða almennum námsgreinum skuli haldin samræmd próf en Iðnfræðsluráð í faggreinum, sérgreinum og verklegum greinum, sbr. 70. grein.

99. gr.

Kennari metur árangur nemenda í prófum og skal nota til þess prófmatsreglur sem lagðar hafa verið fyrir skólastjóra til samþykktar með prófinu sjálfu (sbr. 97. grein). Í prófmatsreglum skal m. a. taka fram um stig fyrir réttar úrlausnir, aðrar matsreglur og fallmörk. Mat þetta nefnist prófmat.

Á sama hátt skal kennari meta kunnáttu nemandans, framfarir og afköst á námsönninni. Til grundvallar leggur kennarinn leiðbeinandi námsmat (sbr. 96. grein), heimavinnu nemanda, verkefni, svo og aðrar athuganir sem hann hefur gert. Mat þetta nefnist annarmat. Kennari metur að lokum, á grundvelli prófmats og annarmats, heildarárangur nemandans.

Tilkynna skal nemendum í upphafi námsannar hlutfall milli prófmats og annarmats.

100. gr.

Nemendur skulu sækja allar kennslustundir í þeim áföngum sem þeir hafa valið sér og koma stundvíslega til kennslu. Hið sama gildir um nemendur bekkjarkerfisskóla.

Sé nemandi fjarverandi úr kennslustund hlýtur hann tvö fjarvistarstig. Komi nemandi of seint til kennslu hlýtur hann eitt fjarvistarstig fyrir. Langvarandi og þrálát veikindi skal staðfesta með læknisvottorði. Niðurfelling fjarvistarstiga vegna veikinda eða annarra forfalla getur ekki breytt skólasóknarreglum á þann veg að nemandi hljóti einingu fyrir.

Heimilt er að vísa nemanda frá námi og prófum á áfanga ef fjarvistarstig hans eru fleiri en 10 í einnar námseiningar áfanga, fleiri en 20 í tveggja eininga áfanga og fleiri en 30 í þriggja eininga áfanga. Hliðstæðar reglur gilda um bekkjarkerfisskóla.

Fjarvistarstig nemenda í fullu námi ráða skólasóknareinkunn sem hér segir:

0— 50 fjarvistarstig	einkunn 10	1 eining
51—100 fjarvistarstig	einkunn 9	0 eining
101—150 fjarvistarstig	einkunn 7	−1 eining
151—200 fjarvistarstig	einkunn 5	−2 einingar
201 fjarvistarstig	einkunn 3	Nemandi er fallinn á önninni.

101. gr.

Einkunnir skal gefa í heilum tölum frá 1—10. Ekki skal reikna meðaleinkunn.

Lágmarkseinkunn í áfangagrein er 4 og heimilar hún framhald náms í næsta áfanga, sjá þó 60. gr.

102. gr.

Þegar prófum, mati á þeim og einkunnagjöf er lokið, skal skóli gefa nemendum kost á að skoða próflausnirnar, mat kennara og einkunnagjöf.

Nú kemur fram skekkja í mati eða einkunnagjöf og skal slíkt þá leiðrétt.

Nú sættir nemandi eða forráðamaður nemanda sig ekki við einkunnagjöf og skal þá viðkomandi kæra slíkt til skólastjóra innan þriggja daga frá prófsýnidegi.

Skólastjóri hlutast þá til um að skipaður verði prófdómari er endurmetur úrlausnir nemandans á prófum, fer yfir annarmat kennara, heildarmat og einkunnagjöf. Prófdómari skal eiga aðgang að gögnum allra þeirra nemenda er tóku próf á sama tíma.

Prófdómari úrskurðar um heildarmat og einkunnagjöf kæranda.

103. gr.

Við skrifleg próf má nota þau gögn ein sem kennari leyfir í samráði við skólastjóra. Nemendur sem staðnir eru að því að nota óleyfileg gögn eða hafa rangt við í prófum hafa fyrirgert rétti til þess að ljúka prófi í það sinn. Skal minna nemendur á þetta ákvæði áður en próf hefst.

104. gr.

Þegar próf eru samræmd af menntamálaráðuneytinu eða Iðnfræðsluráði fer um ákvörðun prófverkefna, mat á prófum og einkunnagjöf eftir sérstökum reglum, gefnum út af viðkomandi aðilum.

Þegar próf eru ekki samræmd semur kennari prófverkefni og ákvarðar prófmatsreglur. Þegar prófverkefni er hluti af sveinsprófi skal formaður sveinsprófsnefndar ásamt kennara semja prófverkefni og ákveða prófmatsreglur.

105. gr.

Í hverjum iðnfræðsluskóla skal vera spjaldskrá er geymir persónulegar upplýsingar um nemandann, svo og einkunnir í öllum námsgreinum á hverri önn þegar nemandinn hefur verið í skóla. Einnig skal skrá skólasóknareinkunn.

106. gr.

Þegar lokið er einkunnagjöf á önn skal afhenda nemanda prófskírteini þar sem tilgreind er námsbraut hans, einkunnir hans í þeim námsgreinum og áföngum sem hann hefur stundað nám í og einkunn fyrir skólasókn.

Prófskírteini skal sýna námsgreinar og áfanga sem nemandi á ólokið á námsbrautinni.

107. gr.

Nú stenst nemandi ekki próf í námsgrein á námsönn og skal hann þá ljúka endurtökuprófi með árangri áður en hann heldur áfram námi í greininni.

Ekki má hann heldur hefja nám í öðrum námsgreinum ef sú námsgrein, er hann féll í, telst vera undirstöðugrein fyrir þær námsgreinar. Endurtökupróf skal halda á þeim tíma sem ákveðinn er af skóla með samþykki menntamálaráðuneytis.

108. gr.

Skylt er iðnfræðsluskólum að halda sjúkrapróf fyrir þá sem ekki geta mætt í reglulegum prófum vegna veikinda. Veikindi skal sanna með læknisvottorði. Sjúkrapróf skal halda svo snemma að nemandi tefjist ekki í áframhaldandi námi ef hann stenst prófið.

109. gr.

Nú kemur nemandi til burtfararprófs og hefur próf frá öðrum skóla, en sýnir eins mikla eða meiri kunnáttu í einni eða fleiri prófgreinum en krafist er til prófsins og er þá heimilt að sleppa honum við próf í þeim greinum og telja einkunnir hans í hinu fyrra prófi til burtfararprófsins.

110. gr.

Nú vill nemandi þreyta próf við iðnfræðsluskóla án þess að hafa stundað þar nám og skal hann þá, áður en til prófs kemur, færa sönnur á að hann hafi að mati skólans lært allt það

sem námsskrá mælir fyrir um og gera grein fyrir hvernar kennslu hann hafi notið. Á teikningum og öðrum verklegum æfingum skal ekki krafist síðri frágangs en af reglulegum nemendum skólans. Utanskólanemendur skulu greiða prófgjöld sem menntamálaráðuneytið ákveður að fengnum tillögum skólastjóra og skólanefndar. Renna þau í ríkissjóð.

XVIII. KAFLI Um aga og reglur.

111. gr.

Iðnfræðsluskólar skulu hafa sérstakar skólareglur.

Tillögur um skólareglur skulu gerðar af skólanefnd og skólastjóra. Þær skulu lagðar fyrir Iðnfræðsluráð til umsagnar, og menntamálaráðuneytið skal staðfesta þær.

XIX. KAFLI Um skólastjóra og kennara.

112. gr.

Tala fastra kennara fer eftir ákvæðum laga, en vinnutími þeirra og launakjör eftir gildandi kjarasamningi opinberra starfsmanna á hverjum tíma.

113. gr.

Ráðherra ákveður starfsskipulag skóla að fengnum tillögum skólastjóra og skólanefndar, einnig fjölda deildarstjóra og yfirkennara og afslátt á kennsluskyldu fyrir störf þeirra. Þá skal ráðherra heimilt, að fengnum tillögum skólanefndar og skólastjóra, að heimila ráðningu rekstrarstjóra er sjái um allt er lýtur að fjármálum skólans.

114. gr.

Ráðherra setur eða skipar skólastjóra og fasta kennara að fengnum tillögum viðkomandi skólanefndar. Skólastjóri ræður stundakennara með samþykki skólanefndar.

Ráðherra setur skólastjórum og kennurum erindisbréf þar sem kveðið skal á um starfs svið þeirra, réttindi og skyldur.

115. gr.

Um menntun skólastjóra og kennara og embættisgengi þeirra gilda lög nr. 51/1978.

116. gr.

Fela má fastráðnum kennurum aukastörf í þágu skólans eftir nánara samkomulagi við skólastjóra, svo sem umsjón með söfnum skólans, eftirlit með nemum í frímínútum og á samkomum nema og aðstoð við félagsstarfsemi í skólanum. Heimilt er skólastjóra með samþykki menntamálaráðuneytisins að fækka skyldustundum kennara ef slík aukastörf verða mikil og koma misjafnt niður.

Þá má fela kennurum störf við námsskrár- og námsgagnagerð á vegum Iðnfræðsluráðs og menntamálaráðuneytisins.

Heimilt er með samþykki ráðuneytisins að vinna slíkt sem hluta úr starfi.

117. gr.

Ráðherra ákveður kennsluskyldu skólastjóra.

118. gr.

Komi fram ósk um að mynda kennararáð við iðnfræðsluskóla skal gengið frá reglum um skipan þess og starfssvið. Reglur þessar skulu samþykktar af menntamálaráðuneytinu.

XX. KAFLI

Um skólanefndir og stjórn iðnfræðsluskóla.

119. gr.

Skipulag skólastjórnar.

Séu iðnfræðsluskólar reknir á grundvelli laga um fjölbrautaskóla fer um stjórn þeirra samkvæmt þeim lögum.

Aðrir iðnfræðsluskólar skulu hafa skólanefndir svo sem fyrir er mælt í lögum um iðnfræðslu og skal hún skipuð 5 mönnum.

120. gr.

Ráðherra skipar skólanefnd til fjögurra ára í senn, nema fulltrúa nemenda til tveggja ára. Skulu þrír skipaðir eftir reglum sem ráðherra setur samkvæmt tillögum bæjarstjórna og sýslunefnda sem aðild eiga að iðnfræðsluskóla skólaumdæmisins.

Fulltrúi nemenda skal skipaður að fengnum tillögum Iðnnemasambands Íslands, sem leita skal samráðs við félög nemenda á hlutaðeigandi stað. Hinn fimmta skipar ráðherra án tilnefningar og skal hann vera formaður. Varamenn skulu valdir á sama hátt. Í Reykjavík tilnefnir borgarstjórn þrjá skólanefndarmenn. Sama gildir annars staðar er eitt sveitarfélag stendur að rekstri skóla. Að minnsta kosti tveir þeirra sem sveitarfélög tilnefna í skólanefnd skulu vera iðnlærðir.

121. gr.

Skólastjóri hefur á hendi daglega stjórn skóla, hefur umsjón með kennslu, aga, umgengni og sér um eignir skólans. Kennarar skólans skulu vera honum til aðstoðar í starfi hans eftir því sem aðstæður leyfa.

XXI. KAFLI

Um fjármál.

122. gr.

Um stofnkostnað og rekstrarkostnað einstakra iðnfræðsluskóla fer eftir lagaákvæðum viðkomandi skóla.

XXII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

123. gr.

Fatlist iðnnemi andlega eða líkamlega á námstíma eða hafi fatlast áður, þannig að hann telst ekki fær um að ljúka iðnskólanámi, getur Iðnfræðsluráð að fengnum tillögum fulltrúa viðkomandi iðngreinar og álitu trúnaðarlæknis, heimilað hlutaðeigandi að þreyta verklegt próf án réttar til meistarabréfs.

Nú sækir maður sem ekki hefur iðnréttindi um starfsréttindi í iðngrein og getur þá menntamálaráðuneytið veitt heimild til að umsækjandi fái að ganga undir verklegt sveinspróf eingöngu án þess að ljúka burtfaraprófi frá iðnskóla, enda liggja fyrir:

- a) umsögn sveinafélags í iðngreininni á búsetusvæði umsækjanda, ef það er ekki fyrir hendi þá umsögn viðkomandi landsamtaka,
- b) umsögn Iðnfræðsluráðs,
- c) umsögn meistara í iðninni sem umsækjandi hefur starfað hjá,
- d) vottorð, sem sanni að umsækjandi hafi unnið við iðnina í a. m. k. 10 ár.

Ef umsækjandi stenst prófið skal gefa út honum til handa sveinsbréf sem ekki veitir rétt til meistarabréfs síðar.

124. gr.

Það varðar sektum, ef ekki liggur þyngri refsing við brotinu samkvæmt lögum:

1. að taka nema til náms gagnstætt ákvæðum laga um iðnfræðslu nr. 68/1966 með áorðnum breytingum og reglugerðar þessarar,
2. að brjóta gegn ákvæðum framangreindra laga og reglugerðar þessarar um daglegan vinnutíma nema,
3. að vanrækja að láta nema stunda skólanám,
4. að koma ósæmilega fram við nema,
5. að óhlýðnast fyrir mælum iðnfulltrúa eða Iðnfræðsluráðs um kennslu nema.
Sektir skulu renna í ríkissjóð.
Mál út af brotum þessum skulu rekin að hætti opinberra mála.

125. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt heimild í lögum nr. 68/1966, nr. 18/1971 og nr. 68/1972 um iðnfræðslu og lögum nr. 14/1973, nr. 21/1977 og nr. 40/1980 um heimild til að stofna fjölbrautaskóla.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um iðnfræðslu nr. 554/1975 svo og reglugerð nr. 255/1979.

Menntamálaráðuneytið, 25. ágúst 1981.

Ingvar Gíslason.

Birgir Thorlacius.

REGLUGERÐ

fyrir Hitaveitu Eyra.

1. gr.

Stofnun og stjórn.

Eyrbakkahreppur og Stokkseyrarhreppur eiga og reka saman fyrirtæki, sem nefnist Hitaveita Eyra, hér eftir nefnd hitaveitan.

Hitaveitan er stofnuð með samningi milli aðila frá 13. janúar 1980, þar sem kveðið er á um stjórn hennar og skipulag.